

[Øllgaard]

slaget blev kombineret med en helt anderledes konsekvent økonomisk omkostningspolitik. Forslaget er nemlig i overensstemmelse med og udformet i konsekvens af alle de barske kendsgærninger, vi kender, vedrørende den økonomiske situation i landbruget. Forslaget er endvidere nogenlunde bredt i sit sigte og vil derfor kunne virke bredt.

Desværre må vi konstatere, at flere af forslagens punkter er blevet realiseret i udvandet form og kun gennemført i begrænset omfang. Desværre må vi på det seneste også notere, at der uden vor medvirken åbenbart er indgået en ny aftale om udvandede landbrugspolitiske foranstaltninger. Jeg tænker naturligvis på den aftale, som vi har erfaret er indgået om gældssaneringsloven og om en hensigtserklæring om etablering af en jordbank, den aftale, som regeringen har presset sine samarbejdspartnere til. Denne aftale er efter det mangelfuldt oplyste besynderlig og meget angribelig i flere henseender, først og fremmest fordi der igen lægges op til en farlig udskydelse af de eksisterende store problemer. Det er for os helt klart, at denne nye aftale vil føre til ny ulykkelig usikkerhed og udsættelse, dels på grund af dens helt utilstrækkelige likviditetstilførsel, dels på grund af jordbankhensigtserklæringen.

I venstre er vi absolutte modstandere af jordbankplanerne, og vi tvivler i øvrigt meget kraftigt på, at planerne om en jordbank overhovedet lader sig realisere af rent praktiske, juridiske m.fl. grunde.

Regeringens landbrugspolitiske manøvrer i den aktuelle situation ligner alt for godt dens manøvrer i tidligere situationer. Det vil sige, at regeringen fortsat praktiserer forhalings- og udskydelsespolitik, og at regeringen kynisk lader uvedkommende såkaldte overordnede politiske hensyn helt overskygge de reelle økonomiske og andre behov for en landbrugspolitik.

Med den landbrugspolitik, regeringen fortsat lægger op til, dér følger regeringen fuldstændig linjen fra særskatfasen i 1979; den følger linjen fra december 1980 med den delvis uopfyldte aftale mellem regeringen og landbrugsorganisationerne, og den følger linjen siden valget i december 1981, hvor der ellers i anledning af valget var en oplussen af SFs og i hvert fald socialdemokratiets interesse for landbrugserhvervet.

Vi må indtrængende advare imod en fortsættelse af denne forhalings- og udskydelsestaktik. Jeg vægrer mig ved at tro, at de radikales stillingtagen er endelig. Men det bliver der forhåbentlig lejlighed til at erfare noget om under behandlingen af de to beslutningsforslag, som er på dagsordenen. Specielt vil jeg være interesseret i de radikales holdning til spørgsmålet om en akkordordning og til spørgsmålet om beskatning af landbrugsjord. Det radikale parti har jo ytret betydelig interesse for begrænsning af og/eller overgang til konjunkturreguleret beskatning af landbrugsjord og må derfor følgelig være interesseret i beslutningsforslag nr. B 18's punkt A 4, som går på dette emne.

Vi appellerer i øvrigt til partierne om tilslutning til vort fælles forslag, nr. B 18, med de bemærkninger, som er vedføjede, og som er gjort i betænkningen. Forslaget er i overensstemmelse med analyser af den faktiske økonomiske tilstand i det samlede landbrugserhverv og derfor det forslag, der bør gennemføres. Hvis der kun gennemføres de landbrugspolitiske foranstaltninger, regeringen lægger op til nu, så vil det desværre vise sig uomgængelig nødvendigt at gennemføre nye foranstaltninger i løbet af sommeren eller efteråret. Det vil i så fald desværre igen blive nødvendigt at sætte landbrugspolitikken øverst på dagsordenen.

Det er dybt utilfredsstillende, først og fremmest for landmandsfamilierne, hvis tiden fortsat får lov at gå, og det er dybt utilfredsstillende for os i oppositionen, at vi har haft vore forslag liggende så længe, som tilfældet har været. Det forslag, vi her behandler, er fremsat den 2. februar i år, og der havde været rigelig tid til at realitetsbehandle det. Men det har taget lang tid i udvalget, det har taget lang tid med besvarelser og behandling i øvrigt, og sagen er blevet trukket i langdrag, så vi nu står med den realitet, at landbruget for alvor er anbragt i en gidselposition.

Vi appellerer om tilslutning til alle de intentioner og elementer, som ligger i forslag nr. B 18. Punkt B 1, der går på en bredere deltagelse i akkordordninger, har vi valgt at gentage i et ændringsforslag til lovforslag nr. L 177, som vi kommer tilbage til i morgen og på fredag. Placeringen af lovforslag nr. L 177 vil vi godt benytte lejligheden til at ytre vores utilfredshed med.